

Stichting Wenzi
Verweystraat 4
3141 BS Maassluis
Telefoon: 010-5918371
KvK:24461613
Bankrelatie: ING 4792598
WWW.Wenzi.nl

Hulde aan Mwamtsefu Reisverslag februari 2014.

Donderdag 20 februari 2014

Om 11.30 uur vertrekken Ria en Willie naar Kenia. Dit keer reizen we, uit financiële overweging, met twee tussenstops. Vrijdagmorgen om 5.00 uur komen we in Mombasa aan, waar Patrick ons staat op te wachten om ons naar onze logeerplek te brengen. Vierentwintig uur nadat we van huis betrokken, zijn we dan toch op de plaats van bestemming aangekomen. De rest van de dag gebruiken we om wat voorbereidingen te treffen en een beetje uit te rusten.

Zaterdag 22 februari

Om 8 uur worden we weer door Patrick opgehaald. We gaan op weg naar school.

Op het programma staat:

- Een ontmoeting met de mensen van Tenda Pamoja voor het waterproject.
- Een ontmoeting met de staf en Ali, de oudirecteur van onze school. De administratie van de leerlingen van het vervolgonderwijs klopt niet. Hier willen we graag duidelijkheid over krijgen.
- Een ontmoeting met de universitaire studenten.

Als we op school aankomen is meteen al duidelijk dat de dag weer heel anders gaat verlopen.

Alle kinderen en ouders zijn aanwezig. Er is een muziekinstallatie gehuurd. Vrolijke muziek komt ons tegemoet: het is feest!!!

De school is klaar, kleurig geverfd, de oude gebouwen zijn afgebroken en het hele terrein is keurig opgeruimd. Wat een enorme verrassing. Het ziet er echt schitterend uit.

Ik stop mijn programma maar weg en laat me leiden. We hebben nog een week tijd om alle punten af te werken.

Na een allerhartelijkste begroeting gaan we toch eerst in gesprek met Ali en de staf van Mwamtsefu. Na controle is gebleken dat de lijst, die ik in oktober van Ali gekregen had, niet klopte.

Hoogste tijd voor opheldering.

Al snel wordt duidelijk dat Ali mij in oktober de lijst van 2012 gegeven heeft. Alle kinderen op de lijst van 2013 worden nu nagelopen. Voor alle vraagtekens wordt een verklaring gegeven, maar toch voelt het niet helemaal goed. Ik moet dit nog even laten bezinken.

Met de nieuwe directeur wordt afgesproken dat hij de lijst aan gaat vullen met de kinderen die in januari 2014 zijn gestart op het voortgezet onderwijs.

Met Samuel van Tenda Pamoja nemen we nog wat technische zaken door, aangaande het waterproject, en we spreken af dat hij dinsdag ook op school aanwezig is, zodat we de plannen beter uit kunnen werken.

Nu is het tijd om te feesten!

Allereerst word ik uitgenodigd om de nieuwe school te openen en dan barst het feest los. Kinderen en ouders zingen en dansen voor en ook met ons, waarna we met elkaar, in ongedwongen sfeer, nog een uurtje doordansen op de muziek.

Tijd voor de lunch. Na de lunch is er een ontmoeting met de studenten. Ze zijn er allemaal, ook de leerlingen, die aan het eind van het jaar in aanmerking kunnen komen voor een beurs voor de universiteit, zijn aanwezig.

Gegevens worden gecontroleerd en van iedere student wordt een foto voor het dossier gemaakt. Er worden vragen beantwoord en afspraken gemaakt. Een goede ontmoeting met deze geweldige, gemotiveerde mensen.

Om 5 uur is het genoeg geweest voor deze dag en vertrekken we naar Perice, waar we de nacht door zullen brengen. Geweldig om haar weer te ontmoeten. Gelukkig gaat het goed met haar en de kinderen. Nadat we ons in een typisch Afrikaanse 'douche' wat opgefrist hebben, is het tijd voor de maaltijd. Tijdens de maaltijd kletsen we gezellig bij, waarna we rond negen uur doodmoe in bed kruipen.

Onze douche

Zondag 22 februari

We hebben Mr. Michael, de chairman (voorzitter van de ouderraad en tevens dominee), beloofd om vandaag zijn kerk te bezoeken.

Als we bij de kerk aankomen zie ik tranen van blijdschap, twijfelde hij soms aan onze komst???

We blijken deze dag niet de enige gasten te zijn. Een pastor, die kennelijk een stuk hoger op de kerkelijke ladder staat, is ook te gast. Wij, als gasten, krijgen ereplaatsen voor in de kerk.

Naast Michael staat er vandaag nog een pastor. Deze preekt in het Swahili en Michael vertaalt alles voor ons in het Engels. Het eerste halfuur is er heel veel muziek en dans, precies zoals ik me een Afrikaanse kerkdienst voorstel. Een geweldig goede sfeer. Veel kinderen zijn aanwezig en de volwassenen komen soms wat later of gaan wat eerder weg. Als Michael en de swahilisprekende pastor klaar zijn met de preek - we zijn inmiddels ruim anderhalf uur verder - wordt de gastpastor uitgenodigd om ook iets te zeggen. Nou, dat is niet tegen dovemans oren gezegd. Hij houdt een vlamdend betoog van een uur. De inhoud was werkelijk de moeite waard, maar het had wel wat korter gemogen. Uiteindelijk wordt er na ruim drie uur een eind gemaakt aan deze dienst. Hierna worden we uitgenodigd om buiten in de schaduw, onder de grote boom, nog een hapje te eten met het gezin van Mr. Michael en andere gasten. Rond 4 uur vertrekken we naar ons hotel.

Maandag 23 februari.

Dagje rust. Lekker ontspannen ontbijten. We lummelen wat bij het zwembad, doen wat boodschappen voor dinsdag, nemen een duik in de Indische Oceaan en wachten op de komst van Linda en Anita, die laat in de avond arriveren. Omdat we de volgende dag vroeg, opnieuw voor twee dagen, naar school vertrekken, moeten de koffers meteen uit- en omgepakt worden. Welke spullen blijven hier, welke spullen zijn voor school? De wakawaka lampjes moeten allemaal mee en tenslotte moeten we ook nog wat persoonlijke spullen inpakken. Gevolg: chaos. Uitzoeken, organiseren en weer inpakken. Om 1 uur in de nacht zitten we met een wijntje bij te komen en om 2 uur gaan we dan toch maar naar bed. De volgende morgen om 7 uur loopt de wekker weer af.

Dinsdag 24 februari.

Na een kort en snel ontbijt, laden we alles bij Patrick in de auto en vertrekken we weer richting Mwamtsefu. Voordat we naar school gaan, hebben we een afspraak met een medewerkster van Kidscare, een Nederlandse organisatie, die probeert de leefsituatie van de allerarmste kinderen wat te verbeteren. We willen graag met elkaar samenwerken op het gebied van onderwijs. Misschien kunnen we op die manier meer controle over en een beter beeld van het aantal leerlingen, dat voortgezet onderwijs volgt, krijgen.

Om precies half 10 komen we bij Kidscare aan.

We krijgen een rondleiding over het terrein en gaan in gesprek met Roosmarijn en een veldwerkster die de gezinnen bezoekt.

We spreken af dat er in kaart gebracht wordt welke gezinnen het schoolgeld best zelf kunnen betalen en voor welke gezinnen het opbrengen van de 50% eigen inbreng een probleem vormt. Doel: wat gericht de sponsorgelden verdelen. We overleggen of het haalbaar is dat een medewerker van Kidscare ook de controle op de middelbare scholen gaat doen. De geldstroom voor de middelbare school loopt dan niet meer via de Mwamtsefu school, maar via Kidscare. Dit plan gaan we in Nederland verder uitwerken. Met een goed gevoel stappen we weer in de auto en vervolgen we onze weg naar school.

Natuurlijk is er weer een allerhartelijkste ontvangst. Het blijft echt een feest om hier te komen. We starten met een rondleiding. De nieuwe watertanks zijn bijna klaar. Er wordt hard gewerkt aan de afwerking. De klaslokalen zijn klaar en moeten natuurlijk door ons bekeken worden.

Ze zijn bezig met het omheinen van het terrein. Dit is nodig om het terrein om de school heen ook officieel op naam van de school te kunnen zetten. We lopen de hele omtrek, bij ons bouwen ze op zo'n oppervlak een hele woonwijk☺.

Daarna is het tijd voor een gesprek met de staf over de plannen voor het komende half jaar.

- De financiën worden doorgenomen. We bespreken de nieuwe plannen met Kidscare.
- Aan het eind van 2014 loopt het 5-jarenplan af. Alle indicatoren zijn keurig gehaald, ik vertel ze dat we echt enorm trots zijn.

- In 2015 moet de school voor zichzelf zorgen: onderhoud van de school en het waterproject worden de verantwoordelijkheid van de school en Wenzi gaat door met het studiefonds voor de kinderen van het V.O. en de beurs voor de universitaire studenten.
- We maken met Samuel de afspraak om morgenochtendvroeg, als het nog niet zo warm is, naar de rivier te lopen om te zien waar de tweede 'village pump' het best geplaatst kan worden.

En dan is het tijd voor de kinderen en de ouders.

Ook nu worden we weer getraakteerd op entertainment. Er zijn tenslotte weer twee nieuwe gasten.

Dan is het onze beurt!

De Mwamtsefuschool heeft het afgelopen jaar de hoogste score van het district gehaald. We zijn

geweldig trots op ze. Tijd om dat te laten merken. We hebben voor iedereen een medaille gekocht. Één voor één huldigen we alle leerkrachten, vervolgens vragen we de ouders en kinderen om een enorm applaus voor dit geweldige team. Wat een mooi moment. Ze stralen allemaal van oor tot oor.

Ook wordt er een groot applaus voor de ouders gevraagd. Wat hebben ze hard gewerkt. De school ziet er fantastisch uit. En natuurlijk zijn we ook trots op de kinderen. Zij hebben goed

gewerkt.

Dan vertel ik de ouders dat er een 'village pump' geschonken is. Deze pomp mag geplaatst worden in de community, langs de rivier. Op deze manier kunnen de kinderen en de volwassenen altijd beschikken over schoon drinkwater. Voor dit schone water moet wel een gering bedrag betaald worden, maar door het drinken van schoon water, wordt er veel bespaard op de dokterskosten. Deze boodschap zorgt ervoor dat mensen tranen in hun ogen krijgen, wat ons dan ook weer ontroert.

Tijd voor de lunch.

Na de lunch laten de vrouwen van het dorp de vorderingen van de kippenboerderij zien. Het hok is zo goed als klaar. Er moeten nog twee deuren in. De kosten worden op € 40,- beraamd. Dit hebben we wel bij ons. Het geld wordt aan de timmerman gegeven en die gaat meteen op pad voor de materialen.

Deze middag is er een voetbalwedstrijd op school. Het Mwamtsefuteam tegen het buurdorp. Gelukkig hadden Linda en Anita ballen bij zich, dus de wedstrijd wordt gespeeld met een nieuwe bal en wij zijn de eregasten. Ons team wint met 2-0.

Na de wedstrijd lopen we nog naar de rivier. Dit is de mooiste tijd om dat te doen. Rond 5 uur gaan de vrouwen en kinderen naar de rivier om te wassen en water te halen.

We kunnen dan meteen overleggen waar de mensen van de community de pomp het liefst geplaatst zien. Iedere keer dat ik daar kom voel ik me klein worden. Wat een mooie plek, maar wat een armoede. Er is maar zo weinig en bovendien smerig water. Hier moet de hele community nog van drinken en het duurt nog zeker drie weken voordat het (misschien) gaat regenen.

Eens te meer wordt duidelijk dat een zuiveringspomp echt heel, heel hard nodig is.

Woensdag 25 februari.

Om 7 uur zitten we bij Perice aan het ontbijt. Na het ontbijt vertrekken we weer naar school. Geen entertainment vandaag, we willen een gewone schooldag meemaken.

Gisteravond schoten er nog een paar bespreekpunten door mijn hoofd. Deze bespreek ik eerst en daarna ga ik met Samuel van Tenda Pamoja, mr. Michael en nog twee mensen van de ouderraad op weg naar de plaats bij de rivier. Het blijkt een zeer geschikte plek te zijn om de pomp en de waterkiosk te plaatsen. We spreken af dat er tekeningen en een offerte gemaakt worden. Hierna lopen we weer terug naar school.

Anita en Linda, zelf ook onderbouwleerkrachten, geven een poppenkastvoorstelling in de onderbouw. Poppenkast is hier nog nooit vertoond. Ze hebben dus veel publiek. Ook hebben ze een aantal leuke lestips voor de leerkrachten.

Samen met Ria ga ik naar de vrouwen en mannen van de business. Er is weer veel gemaakt. De sierraden laten we voor het grootste gedeelte liggen. Eerst moet de voorraad in Maassluis verkocht worden. Ondanks de kritische inkoop, hebben we toch teveel volume bij ons. Halverwege de middag ploffen we moe in de auto en gaan we op weg naar ons huis voor deze week, waar we rond 5 uur in het zwembad springen om bij te komen van deze twee zeer volle, maar goede dagen.

Donderdag 26 februari.

Vandaag niet zoveel op het programma. Alweer wat boodschappen, langs de bank, Anita en Linda gaan naar de markt in Ukunda en Willie en Ria gaan met wat spullen van Mwamtsefu business naar het strand. Ik wil proberen of de verkopers op het strand deze spullen willen verkopen. Als er op deze manier een handelslijntje opgezet kan worden, zou het fantastisch zijn.

Om 2 uur zijn we allemaal weer thuis voor de lunch. Na de lunch gaan we nog heerlijk zwemmen in de oceaan.

Wat ons nog rest zijn een paar dagen ontspanning.

We gaan nog een dag op safari, brengen een bezoek aan de Massaistam en genieten nog wat van het strand, de oceaan en de mensen van Kenia.

Voor Willie en Ria is het dan alweer tijd om naar huis te gaan. Anita en Linda vliegen een dag later terug.

We hebben hard gewerkt, veel bereikt en enorm genoten.